

Judikatūras krājums

Lieta C-337/17

Feniks sp. z o.o.
pret
Azteca Products & Services SL

(*Sąd Okręgowy w Szczecinie* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās – Īpašā jurisdikcija – 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts – “Lietas, kas attiecas uz līgumiem” jēdziens – *Actio pauliana*

Kopsavilkums – Tiesas (otra palāta) 2018. gada 4. oktobra spriedums

1. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās – Regula Nr. 1215/2012 – Piemērojamība – Izslēgtie jautājumi – Maksātnespēja, mierizlīgumi un citas tamlīdzīgas procedūras – Jēdziens – Prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procesa un ir cieši ar to saistītas – Regula Nr. 1346/2000*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Padomes Regula Nr. 1346/2000*)

2. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās – Regula Nr. 1215/2012 – Īpašā jurisdikcija – Jurisdikcija līgumtiesību jomā – Jēdziens – Actio pauliana, ko cēlis no līguma izrietošu prasījuma tiesību īpašnieks – Iekļaušana*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1) punkta a) apakšpunkts*)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 30. un 31. punktu)

2. Tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, uz *actio pauliana*, ar kuru no līguma izrietošu prasījuma tiesību īpašnieks par spēkā neesošu attiecībā pret to prasa atzīt darījumu, kas, iespējams, kaitē viņa tiesībām un ar ko tā parādnieks ir nodevis lietu trešajai personai, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais starptautiskās jurisdikcijas noteikums.

Kā Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, šī noteikuma par īpašo jurisdikciju piemērošana prasa, lai pastāvētu juridiskas saistības, ko brīvprātīgi ir uzņēmusies viena persona attiecībā pret otru un uz ko ir balstīta prasītāja celtā prasība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 20. janvāris, *Engler*, C-27/02,

EU:C:2005:33, 51. punkts; 2013. gada 18. jūlijs, *ÖFAB*, C-147/12, EU:C:2013:490, 33. punkts, kā arī 2016. gada 21. janvāris, *ERGO Insurance* un *Gjensidige Baltic*, C-359/14 un C-475/14, EU:C:2016:40, 44. punkts).

Actio pauliana pamats ir prasījuma tiesības, kas ir kreditora personiskas tiesības attiecībā pret savu parādnieku, lai aizsargātu nodrošinājumu, par kādu otrā manta kalpo pirmajam (spriedumi, 1990. gada 10. janvāris, *Reichert* un *Kockler*, C-115/88, EU:C:1990:3, 12. punkts, kā arī 1992. gada 26. marts, *Reichert* un *Kockler*, C-261/90, EU:C:1992:149, 17. punkts). Tādējādi tā aizsargā kreditora intereses, lai it īpaši vēlāk veiktu parādnieka saistību piespiedu izpildi (spriedums, 1992. gada 26. marts, *Reichert* un *Kockler*, C-261/90, EU:C:1992:149, 28. punkts).

Ar šo prasību kreditors prasa konstatēt, ka tas, ka parādnieks ir nodevis mantu trešajai personai, ir noticis, kaitējot kreditora tiesībām, kas izriet no līguma obligāti saistošā spēka un kas atbilst saistībām, ko viņa parādnieks brīvprātīgi ir uzņēmis. Tādējādi šīs prasības pamats būtībā ir to saistību neizpilde, ko parādnieks ir uzņēmis pret kreditoru.

Tātad atbildētāja domicila jurisdikcija ir jāpapildina Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā atļautajai jurisdikcijai, jo šāda jurisdikcija, ņemot vērā kreditora un parādnieka attiecību līgumisko izcelsmi, atbilst gan tiesiskās noteiktības un paredzamības prasībai, gan labas tiesvedības mērķim.

(skat. 39.–41., 43., 44. un 49. punktu un rezolutīvo daļu)